

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑψηλὰ καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικοῦ

Ἑξωτερικοῦ

Ἔτησίᾳ 50. 10.—
Ἑξάμηνος 5, 50
Τρίμηνος 3.—
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἀκαστοῦ μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ. 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ — ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἑσωτερικ. λεπ. 20. Ἑξωτερικ. λεπ. 25

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἑκαστον λεπτὰ 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθάμιον

Περίοδος Β'. — Τόμος 25ος

Ἐν Ἀθήναις, 24 Μαρτίου 1918

Ἔτος 40όν. — Ἀριθ. 17

Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΝΗΣΟΣ

[Μυθιστόρημα ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ]

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ'. (Συνέχεια)

Ἀντικρὺ στὴν Τερψιθέα, ἀπὸ τὸ ἀκρωτήρι τῆς Σιαγόνος ὡς τὸ Ἀητονόχι, ὁ ὀρίζων διεγράφετο καθαρῶτα καὶ ἡ θάλασσα, γαληνιαία, ἔμοιαζε σὰ λίμνη. Ἡ μηχανὴ τοποθετήθηκε ἔξω ἀπὸ τὰ παράθυρα τῆς σάλας, ἡ φωτογραφία ἔχεινε καὶ ὕστερα ὁ Χάρμπερτ πῆρε τὴν πλάκα καὶ πῆγε νὰ κάμῃ τὴν «ἐμφάνισιν» μὲ τὰ αὐτὰ ποῦ εἶχε φυλαχμένα σὲ μιὰ σκοτεινὴ γωνία τοῦ Γρανίτινου Παλατιοῦ.

Ἀλλὰ ὅταν ξαναγύρισε στὸ φῶς καὶ ἐκύτταξε καλὰ τὴν πλάκα ἐκεῖνη, εἶδε ἕνα μικρὸ σημάδι, σχεδὸν ἀνεπαίσθητο, ποῦ ἔστιζε τὸν θαλάσσιον ὀρίζοντα. Ἐδοκίμασε νὰ τὸ ἐξελείψῃ μὲ δεύτερο πλῦσιμο, ἀλλὰ δὲν τὸ κατώρθωσε.

«Θὰ εἶνε ἐλάττωμα τοῦ γυαλιοῦ», συλλογίσθηκε.

Καὶ τότε τοῦ ἦλθε ἡ περιέργεια νὰ ἐξετάσῃ τὸ «ἐλάττωμα» ἐκεῖνο μ' ἕνα ἰσχυρὸ φακό, ποῦ τὸν ἐβγαλε ἀπὸ ἕνα κιάλι.

Ἀλλὰ μόλις ἐκύτταξε, ἄρισε μιὰ φωνὴ καὶ λίγος ἔλειψε νὰ τοῦ πέσῃ ἀπὸ τὰ χέρια ἡ πλάκα.

Ἐτρεξε ἀμέσως στὴν κάμαρα τοῦ Κύρου Σμιθ καὶ τοῦ ἔτεινε τὴν πλάκα καὶ τὸν φακό, δείχνωντας τὸ σημάδι ἐκεῖνο.

Ὁ Κύρος Σμιθ τὸ ἐκύτταξε μὲ προσοχή. (*) Κι' ἔπειτα ἄρπαξε τὸ κιάλι του καὶ ὤρμησε στὸ παράθυρο.

Τὸ κιάλι, ἀφοῦ διέτρεξε σιγὰ-σιγὰ τὸν ὀρίζοντα, ἔσταμάτησε τέλος στὸ ὑποπτό σημάδι.

Ἀμέσως ὁ Κύρος Σμιθ τὸ κατέβασε ἀπὸ τὰ μάτια του καὶ ἐπρόφερε μιὰ μόνη λέξι :

— Πλοῖο !

Πραγματικῶς, ἕνα πλοῖο ἐφαίνετο μπροστὰ στὴ νῆσο Λίγκολν.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΜΕΡΟΥΣ

(*) Ἰδὲ εἰκόνα, σελ. 117.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΛΙΓΚΟΛΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Χαμὸς ἡ σωτηρία ; — Ὁ Ἀὐτὸν προσκλιέται. — Σπουδαία συζητήσεις. — Δὲν εἶνε ὁ Δούγκλαν ! — Ὑποπτό πλοῖο. — Τὶ πρόκειται νὰ κάμουν. — Τὸ πλοῖο πλησιάζει. — Μιὰ κανονία. — Τὸ πλοῖο ἀράζει. — Ἡ νύκτα.

Δυσόμισυ τώρα χρόνια, ἀφότου οἱ ναυαγοὶ τοῦ ἀεροστάτου ἔπεσαν στὴ νῆσο

Λίγκολν, δὲν εἶχαν καμιὰ ἐπικοινωνία μὲ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους. Μιὰ φορὰ μόνον ὁ ρεπόρτερ δοκίμασε νὰ ἐπικοινωνήσῃ, ἐμπιστευόμενος ἔς ἕνα πουλὶ τὸ ἔγγραφο ἐκεῖνο ποῦ περιεῖχε ὅλη τοὺς τὴν ἱστορίαν ἀλλὰ δὲν μποροῦσαν νὰ ἐλπίζουν σοβαρά, ὅτι θὰ ἔφθανε ποτὲ σὲ χέρια ἀνθρώπου. Ἀργότερα ἦλθε, ὅπως γνωρίζουμε, νὰ προστεθῇ στὰ μέλη τῆς ἀποικίας καὶ ὁ Ἀὐρτων. Καὶ νὰ σήμερα, — 17 Ὀκτωβρίου, — καὶ ἄλλοι ἄνθρωποι παρουσιάζονταν ἀπροσδόκητα μπροστὰ στὴ νῆσόν, ἔς ἐκεῖνη τὴν ἔρημην πάντα θάλασσα !

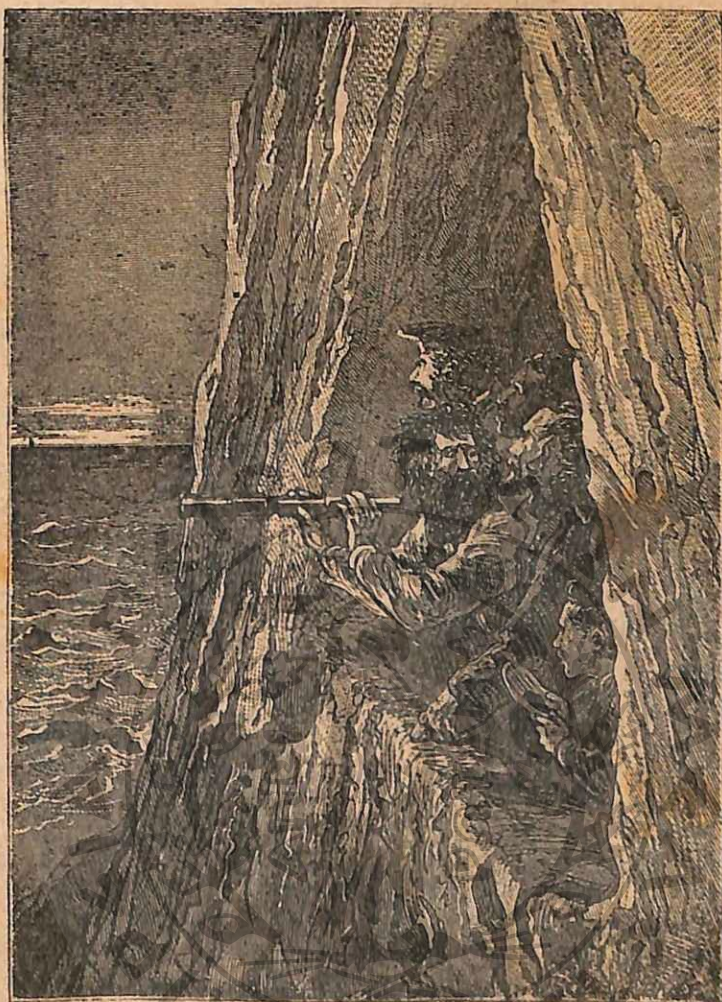
Δὲν μποροῦσαν νὰ μπερδαλοῦν. Ἦταν ἐκεῖ ἕνα πλοῖο. Ἀλλὰ θὰ περνοῦσε ἀπὸ μακρὰ ἢ θὰ ἐπλησίαζε γιὰ νὰγκυροβολήσῃ ;

Ἦτοσ' ἀπὸ λίγες ὥρες οἱ ἀποικοὶ θὰ

τὸ ἤξευραν... Ἀμέσως ὁ Κύρος Σμιθ καὶ ὁ Χάρμπερτ ἐρώναζαν τὸν Πέγκροφ, τὸν Γεδεὼν Σπίλετ καὶ τὸν Νάβ στὴ μεγάλη σάλα τοῦ Γρανίτινου Παλατιοῦ καὶ τοὺς εἶπαν τὰ συμβαίνοντα.

— Οὐρρά ! ἐρώναξε ὁ ναύτης, ἅμα κι' ἀνέστη καὶ αὐτὸς τὸ μαῦρο σημάδι εἶνε πλοῖο !

— Ἐρχεται ἔς ἐμᾶς ; ρώτησε ὁ Σπίλετ.

— Ἡ μαύρη σημάδα ! ἐρώναξε ὁ Ἀὐτὸν.

